

מסרבים לשתוק כלפי הרשע

מאת יהונתן ואסתר פולארד

YNET -27/11/09

מדוע חייו של שבוי ישראלי אחד נחשבים כה יקרים, עד כדי כך שמנהיגי ישראל מוכנים לוותר על כל היגיון וכל מוסריות על מנת להשיבו? מדוע חייו של שבוי ישראלי אחר מבוטלים כאילו היו חסרי כל ערך?

מדוע חייו של שבוי אחד נמצאים בעדיפות לאומית עליונה כל כך, עד כדי סיכון ביטחוננו של כל אחד מאזרחי ישראל? ומדוע חייו של השבוי השני כה חסרי חשיבות – גם לאחר עשרות שנים בשבי – עד כי מעולם לא נוהל משא ומתן למען שחרורו?

האם אנו, עם ישראל, כה נטולי יכולת, כה חסרי רצון, כישרון, דמיון ואמונה בא-ל, עד כי אנו באמת מאמינים שהדרך היחידה להבטיח את שחרורו של השבוי הראשון, היא לשלם מחיר כה מופקע, העולה על כל דמיון? האם אנו באמת מאמינים כי שחרור המוני של מחבלים ומרצחים הוא פתרון רציונלי לבעיה?

האם אנו, עם ישראל, כל כך חסרי חזון עד כי איננו תופסים שלקבור שבוי אחד בעודו חי, תוך כדי תפילה לשחרורו של האחר, מרחיק את הברכה מן השמיים ומביא על כולנו בושח וכלימה?

האם אנו, עם ישראל, כה שטופי מוח מבחינה פוליטית עד כי איננו מסוגלים לראות שבשני המקרים, השחיתות שולטת ביד רמה בממשלה חסרת כל מצפון? בוודאי אין כאן משום קיום מצוות פדיון שבויים!

כל זמן שמנהיגי ישראל מוכנים כולם כאחד לנצל את הערך הנעלה שבהצלת חייו של שבוי אחד משום שהדבר תואם את מטרותיהם הפוליטיות, תוך שהם מתעלמים משבוי אחר עד מוות, ברור שחסרים אנו שמץ של כבוד לאומי. ישנה רק שחיתות פוליטית, תועלתיות פוליטית, אופורטוניסטית, הבאה לשרת אינטרסים אישיים.

אלו המוכנים לעצום את עיניהם מול פני האמת וללכת שבי אחר "מנהיגיה" של מדינת ישראל אינם מבינים שעל ידי תמיכתם בתכנית חסרת המצפון שלהם, לשחרר כוחות הרשע תוך פתיחת בתי הכלא בישראל, יאפשרו לאדריכלי הרצח ההמוני להתפרץ ולפגוע בחייהם, בחיי יקיריהם, ובחיי כל אזרחי המדינה.

אלו שאינם משמיעים קולם ואינם מפגינים נגד מדיניות ההצלה הסלקטיבית, המעוותת וחסרת המוסר של ישראל – שדנה שבוי אחד לאבדון בעודה מצילה את האחר, ובה בעת מסכנת את חייהם של כלל אזרחיה – מוכרחים לדעת שהם שותפים לפשע הזה.

האמת הכואבת ברורה לכל: התקשורת הישראלית מסכלת כל אפשרות לדיון הגיוני בנושא, בדיוק כפי שעשתה כשתמכה בנטישתה הפושעת של השבוי האחר על ידי הממשלה, משום שהדבר שירת את מטרותיה. אף על פי כן, המצפון המוסרי אינו מתיר לנו לשמור על שתיקה. אם דברינו לא יישמעו היום – חבל. יבוא יום והם יישמעו. אנו מקווים שאז לא יהיה מאוחר מדי: *יהונתן פולארד, אזרח ישראלי (יליד ארה"ב) שירת את משרד הביטחון הישראלי. נמצא זו השנה ה-25 בשבי, בכלא באמריקה בגין פעולותיו למען בטחונה של מדינת ישראל. אסתר פולארד היא רעייתו.*

See Also:

English Text: Refusing to remain silent in the face of evil –by Jonathan and Esther Pollard – Jerusalem Post
<http://www.jonathanpollard.org/2009/112509b.htm>

French Text: Refusant de garder le silence face au mal absolu –par Jonathan et Esther Pollard – Hamodia édition française et Jerusalem Post édition française:
<http://www.jonathanpollard.org/2009/112709.htm>